

بررسی تطبیقی جایگاه میادین تهران در حفظ و ارتقای خاطره جمعی شهروندان (نمونه موردی: میدان تجریش و میدان بهارستان)

زهرا آزاد - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری

پروین پرتوی* - دانشیار دانشگاه هنر تهران: p.partovi@art.ac.ir

تاریخ دریافت: ۹۱/۱۱/۹

تاریخ پذیرش: ۹۲/۵/۱

چکیده

خاطره جمعی خاطره مشترک افراد از واقعی و رویدادهای تجربه شده به وسیله آنها، به عنوان عضوی از گروه، در چارچوبی اجتماعی و فضایی است. خاطرات جمعی از طریق افزودن معنی به فضا، به ارتقای هویت مکانی می‌انجامند و این هویت بازشناسی و ارتقای هویت شخص را به دنبال دارد. از این منظر، بی‌توجهی به مقوله خاطره جمعی در شهر می‌تواند عاقب ناخوشایندی همچون بحران‌های هویتی را در پی داشته باشد. پژوهش حاضر با مدد شناسایی معیارها و عوامل تأثیرگذار بر شکل‌گیری و حفظ خاطرات جمعی در میادین شهری صورت گرفته است. به این منظور، در ابتدا مفهوم خاطره و خاطره جمعی در ارتباط آن با مکان و میدان از طریق مطالعه استنادی آرای اندیشه‌مندان شناسایی شده و معیارها و عوامل تأثیرگذار بر شکل‌گیری و حفظ خاطرات جمعی در عرصه عمومی شهر و به ویژه میدان استخراج گردیده است. سپس این مؤلفه‌ها از طریق مطالعه استنادی و برداشت‌های میدانی در میادین تجریش و بهارستان مورد بررسی مجدد و تدقیق قرار گرفته‌اند. در مرحله بعد، در راستای آزمون مدل اولیه (مؤلفه‌های استخراج شده از مرحله مطالعات استنادی)، مصاحبه‌های ژرفکاوانه‌ای با گروه‌های دارای خاطرات جمعی از میادین تجریش و بهارستان صورت گرفته است. پس از آن، عوامل تأثیرگذار بر شکل‌گیری، یادآوری و تداوم خاطره در میادین تجریش و بهارستان با استفاده از تحلیل محتوا ترکیبی (کمی و کیفی، با غلبه روش کیفی) از میان مصاحبه‌ها استخراج گردیده و درنهایت اهمیت هریک از این عوامل با استفاده از نتایج بررسی تطبیقی تعیین شده است. نتایج حاصل از مطالعات استنادی به شناسایی مؤلفه‌های فضایی و مؤلفه‌های مرتبط با کاراکتر مکان انجامید. سکون، تجمع‌پذیری، انعطاف‌پذیری، دیالکتیک درون و بیرون، تعین فضایی، یکپارچگی و تداوم از جمله مؤلفه‌های فضایی و جهت‌بابی، شناسایی و شفاقت (عناصر یادمانی، نام‌هاوسامی و فعالیت‌هاو عملکرد) از جمله مؤلفه‌های مرتبط با کاراکتر مکان بوده‌اند. این درحالیست که نتایج مصاحبه‌های ژرفکاوانه، تحلیل محتوا و بررسی تطبیقی، سیما و منظر را نیز به مؤلفه‌های فوق افزود. نتایج این پژوهش نشان داده است که این عوامل از سه طریق بر شکل‌گیری و تداوم خاطره تأثیرگذارند: زمینه‌سازی برای وقوع رویداد، کمک به شکل‌گیری تصویرذهنی و زمینه‌سازی برای تداوم خاطره. علاوه بر این، کاراکتر میادین تجریش و بهارستان بیش از فضای آن‌ها در شکل‌گیری و تداوم خاطره حائز اهمیت بوده است.

واژگان کلیدی: خاطره جمعی، مکان، میدان تجریش، میدان بهارستان، تحلیل محتوا، بررسی تطبیقی

۱

شماره چهارم

پاییز ۱۳۹۱

فصلنامه

علمی-پژوهشی

مطالعات

شهر

پژوهشی تطبیقی
با جایگاه میدان
در حفظ و ارتقای
خاطره جمعی

*نویسنده مسئول مقاله

مقاله حاضر مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری زهرا آزاد با عنوان "بررسی تطبیقی جایگاه میادین تهران در حفظ و ارتقای خاطره جمعی شهروندان، نمونه موردی میدان تجریش و میدان بهارستان" به راهنمایی سرکار خانم دکتر پروین پرتوی در دانشگاه هنر تهران می‌باشد. متمم‌کر شده است.

۱. مقدمه

۱.۱. بیان مسئله

امروزه رشد سریع شهرها به ویژه شهرهای بزرگ کشور منجر به تغییر و تحولات گسترده کالبدی، فعالیتی و عملکردی در شهرها شده است. این تغییر و تحولات باعث شده عرصه‌های عمومی شهر که روزگاری مقر شریین ترین خاطرات مردم بود، به گذرگاه‌هایی ناآشنا بدل شود. «اکثریت نظریه پردازان بر سراین موضوع اتفاق نظردارند که ایجاد پیوندهای عاطفی با مکان از پیش نیازهای تعادل روانی است که لازمه غلبه بر بحران‌های هویتی است و می‌تواند زمینه درگیری مردم در فعالیت‌های محلی را فراهم نماید» (Lewicka, 2008:211). یکی از عناصر ایجاد‌کننده این پیوند عاطفی با مکان در شهر خاطرات جمعی شهروندان هستند. خاطره جمعی از طریق ایجاد پیوند میان فرد، به عنوان عضوی از گروه و مکان چنین کیفیتی را برای فرد ایجاد کرده و از طریق ایجاد معنی در فضا به ایجاد هویت مکانی می‌انجامد. این هویت مکانی به بازشناسی و ارتقای هویت شخص در مکان منجر می‌شود. بر این اساس، در صورتی که عناصر زمینه ساز خاطره جمعی در شهر تداوم یابد، هویت فرد و گروه حفظ خواهد شد. در این راستا، پژوهش حاضر بر شناسایی مؤلفه‌های تأثیرگذار بر شکل‌گیری و تداوم خاطرات جمعی شهروندان در میادین تهران

۲.۱. ضرورت تحقیق

- نقش خاطره و مکان‌های خاطره‌انگیز در ایجاد و تحکیم روابط اجتماعی شهروندان و تعاملات چهره به چهره،
- لزوم حفظ مکان‌های خاطره‌انگیز به منظور حفظ هویت شهر و تشخیص بخشیدن به آن،
- نقش با اهمیت مکان‌های خاطره‌انگیز در ایجاد پیوند میان نسل‌های گوناگون و نیز پیوند با گذشته شهر،
- نقش با اهمیت مکان‌های خاطره‌انگیز در ایجاد حس تعلق به شهر و درنتیجه احساس رضایتمندی از زندگی در شهر و
- نقش با اهمیت خاطرات جمعی شهروندان در بازشناسی و ارتقای هویت فردی آن‌ها.

۳.۱. سؤالات و فرضیات تحقیق

سؤال اصلی در پژوهش حاضر اینست که چه مشخصه‌هایی از مکان‌ها در شکل‌گیری حفظ و تداوم خاطره جمعی مؤثرند؟ بر این اساس و با توجه به مبانی نظری فرضیات تحقیق را می‌توان اینگونه عنوان کرد:

۱. در حفظ و ایجاد خاطره جمعی در فضاهای شهری، تأکید بر

مراحل اصلی مقایسه در بررسی تطبیقی عبارتند از (Landman، به نقل از پرتوی، ۱۳۸۹: ۱۸۶):

۱. توصیف زمینه‌ای،
۲. طبقه‌بندی و گونه‌بندی،
۳. آزمون فرضیه و ایجاد نظریه و
۴. پیش‌بینی.

توصیف زمینه‌ای متراff با مرحله شناخت می‌باشد. روش مورد استفاده در این مرحله، روش توصیفی است. در پژوهش حاضر و در راستای جمع‌آوری داده‌ها در مرحله شناخت از مطالعه استنادی، برداشت میدانی و مصاحبه‌های ژرفکاوانه استفاده شده است. جامعه آماری در مصاحبه‌های ژرفکاوانه، استفاده کنندگان از میدان‌های تجربیش و بهارستان می‌باشند که کسبه، ساکنین، مراجعین به میدان (شامل مسافران مقصدی و عبوری) را در هر دو گروه جنسیتی در بر می‌گیرند. با توجه به ماهیت غالباً کیفی پژوهش، روش نمونه‌گیری، نمونه‌گیری غیراحتمالی و هدفمندانه بوده است. انتخاب حجم نمونه نیز، بر مبنای روش تحقیق کیفی، تابع قوانین از قبل تعیین شده‌ای نبوده و تا زمان رسیدن به پاسخ‌های تکراری (اشاعر اطلاعات) ادامه یافته است. در مرحله بعد، اطلاعات به دست آمده از مرحله شناخت، طبقه‌بندی و گونه‌بندی شده است. در این بررسی، طبقه‌بندی از طریق بررسی آرای صاحب‌نظران و اندیشمندان (در مرحله چارچوب نظری) و تحلیل محتوا، کلمات، جمله‌ها و گاهی معنا گرفته است. در مرحله تحلیل محتوا، کلمات، جمله‌ها و گاهی معنا و مفهوم مورد استفاده در مصاحبه‌ها به عنوان واحدهای تجزیه و تحلیل در نظر گرفته شده‌اند.

مرحله بعد در بررسی تطبیقی «آزمون فرضیه و ایجاد نظریه» نامیده می‌شود. «آزمون فرضیه‌ها در بررسی‌های تطبیقی، به روش شدن توصیف‌های رقیب (متفاوت) درباره موارد خاص، نقش‌افرینان و ساختارهای مربوطه و نهایتاً نیل به نظریه‌های عمومی، مدد می‌رساند. وبالاخره مقایسه پدیده‌ها و تعمیم نتایج آن امکان می‌دهد که درباره پیامدها پیش‌بینی صورت پذیرد» (پرتوی، ۱۳۸۹: ۱۸۶). در پژوهش حاضر با توجه به محدود بودن تعداد نمونه‌های بررسی شده و ماهیت غالباً کیفی پژوهش، امکان پیش‌بینی و تعمیم پذیری نتایج وجود ندارد.

۲.۱.۲.۲. مبانی نظری و پیشینه تحقیقاتی

واژه "خاطره" در لغتنامه دهخدا به صورت زیر تعریف شده است: «اموری که بر شخص گذشته باشد و آثاری از آن در ذهن شخص مانده باشد، گذشته آدمی. وقایع گذشته که شخص آن را دیده یا شنیده است. دیده‌های گذشته یا شنیده‌های گذشته» (دهخدا، ۱۳۳۹: ۶۴). خاطره در لغتنامه لانگمن «توانایی فرد در به خاطرآوردن اشیا، مکان‌ها، تجربه‌ها و ...» (Longman, 2010, 1093) و در لغتنامه وبستر «توانایی و یا روند یادآوری یا بازتولید آنچه آموخته شده و یا به خاطر سپرده شده خصوصاً از طریق سازوکارهای تداعی

۱. عناصر کالبدی به تنها یی نمی‌تواند منجر به حفظ خاطرات جمعی شود. در کنار آن فعالیت‌ها و عملکردهای متنوع با مقیاس‌های گوناگون در فضای مطالعه با فرم در اولویت قرار می‌گیرند.

۲. حفظ ساختار کالبدی - فضای مطالعه با عنوان ظرف شکل‌گیری خاطره، نقش مهمی در حفظ و تداوم خاطره جمعی دارد.

۲. روشن تحقیق

در پژوهش حاضر از بررسی تطبیقی استفاده شده است. بررسی تطبیقی «فرایندی جامع، چند بعدی و سیستماتیک است که به دنبال یافتن تفاوت‌ها و شباهت‌ها در مورد پژوهشی هاست» (پیک ونس، به نقل از بنکدار، ۱۳۸۹: ۲۴). «این نوع پژوهش الگوهایی را که عمومیت دارند از محیط پژوهش اخذ می‌کند و به نوعی با تأکید بر تفاوت‌ها و اختلافاتی میان بست پژوهش به درک بیشتر موضوع کمک می‌کند. پی‌یر (۲۰۰۵) براین باور است که روش تطبیقی چارچوب تحلیلی مناسب تری را در اختیار برنامه‌ریزان و طراحان شهری قرار می‌دهد» (همان: ۱۷). در مطالعات تطبیقی دو روش کمی و کیفی مورد استفاده قرار می‌گیرند. پژوهش کیفی «در پی آنست که پدیده‌های اجتماعی کالبدی را در زمینه‌ای پیچیده توصیف یا تبیین کند و با نگاهی کل نگری به تحلیل آن پیدا زد» (گروت و وانگ، ۱۳۸۸: ۱۷۹). پژوهشگران کیفی، اشیا را در موقعیت‌های طبیعی آن‌ها مطالعه می‌کنند و می‌کوشند پدیده‌ها را بر حسب معنایی که مردم به آن‌ها می‌دهند، مفهوم‌سازی یا تفسیر کنند (کال، بورگ و گال، ۱۳۹۱: ۶۰). «در این روش برای دیدگاه‌های افراد مورد تحقیق، ارزش قائل می‌شوند و می‌کوشند تا از دیدگاه‌های آنان آگاه گردند، ضمن آنکه پژوهشگر و افراد مورد تحقیق با هم رابطه مقابل برقرار می‌کنند. این تحقیق هم حالت توصیفی دارد و هم تبیینی و سرانجام اینکه برای جمع‌آوری داده‌های اصلی به گفته‌ها و رفتارهای قابل مشاهده افراد تکیه می‌کند» (مارشال و راسمن، ۱۳۷۷: ۷). از آنجایی که خاطره جمعی دارای ماهیت اجتماعی - کالبدی است و مردم مرجع اصلی خاطرات جمعی محسوب می‌شوند، پرداختن به مقوله خاطره بدون توجه به نظرات و خاطرات مردم امکان پذیر نیست. از این‌رو، در پژوهش حاضر رویکرد غالب، رویکرد کیفی است که بر ماهیت اجتماعی واقعیت‌ها و اهمیت ارزش‌ها در فرایند تحقیق تأکید دارد. البته در قسمت‌هایی از این تحقیق، بنا به ضرورت و با توجه به نیاز به مقایسه کمی نتایج، از رویکرد کمی نیز استفاده شده است.

از آنجایی که هدف پژوهش حاضر کشف تأثیر تفاوت‌های ناشی از فضای و کاراکتر میدانین مورد بررسی بر خاطره جمعی است، از بررسی تطبیقی کشف مغایرت استفاده شده است. در راستای شناسایی معیارها و عوامل تأثیرگذار بر شکل‌گیری و تداوم خاطره جمعی نیز رهیافت مورد محوری مورد استفاده قرار گرفته است.

۲.۱. مراحل اصلی مقایسه در بررسی تطبیقی

به معنای جایی برای جاری شدن رویدادها و وقایع به منظور زندگی کردن است؛ و همچنان که ارتباط نزدیکی با هستی و حیات دارد، هستی بخش نیز می‌باشد» (حیبی، ۱۳۸۷: ۴۰). بنابراین مکان صرفاً یک جاییست، بلکه جایی خاص است. آنچه مکان را خاص می‌سازد، رویدادهایی است که در آن به وقوع می‌پیوندد و امتناج آن با ارزش‌های پژوهی است (پرتوی، ۱۳۸۷: ۷۱). «برای رلف مکان‌ها مراکز معنایی از محیط‌اند که از تجربیات شخصی شکل می‌گیرند. با ادغام فضای مکان، افراد مستقل‌اً یا همراه گروه یا اجتماعات، فضای را به مکان تبدیل می‌کنند» (کارمونا و دیگران، ۱۳۸۸: ۱۸۹). بنابراین تفاوت فضای مکان در معنایی است که مکان در بردارد. شولتس براین باور است که «اقداماتی که رخ می‌دهد کم و بیش به چارچوب‌های فضایی تعریف شده برای رخ دادن نیاز دارد» (به نقل از پرتوی، ۱۳۸۷: ۹۰). «رلف نیز در تعریف دیگری از مکان، آن را زمینه یا پسزمنیه برای چیزها یا رویدادهایی می‌داند که نیت مندانه به وسیله فرد تعریف و شناسایی می‌شوند» (پاکزاد، ۱۳۸۹: ۱). الکساندر در کتاب "راه بی زمان ساختن" ارتباط میان مکان و رویداد را ینگونه معنامی‌کند: «هیچ الگوی رویدادی رانمی‌توانم بدون جایی که در آن رخ می‌دهد، تصور کنم.» (الکساندر، ۱۳۸۱: ۵۶). لینچ نیز (۱۳۷۶)، مکان‌های راتکیه گاه مناسبی برای احساسها، ارزشها و خاطرات شخصی می‌داند. بنابراین ارتباط نزدیکی میان مکان و رویدادها وجود دارد؛ مکان زمینه وقوع و تجربه رویدادهای است. هالبواکس نیز معتقد است: «هیچ خاطره‌محاجزاً چارچوبی فضایی که به عنوان مرجع حفظ و ممکن کرد: خاطرات مرتبط با میدادهای تلقی و شوند، محمد نادر».

شماره چهارم
سالیز ۱۳۹۱
مطالعات
علمی-پژوهشی
فصلنامه

مطاعت شماره چهارم
پاییز ۱۳۹۱ فصلنامه علمی- پژوهشی
میراث اسلامی و ایرانی
بررسی تطبیقی جایگاه میدان‌های تهران در حفظ و ارتقاء خاطره جمیع
شہزادان

پرسی کرد ساخت مرتبه پر رویارویده می سود، و چو^۱ مارک
cited in Gutierrez, 2012:21) (از دیدگاه هالبواکس، خاطره نیازمند
چارچوبی برای شکل‌گیری و یادآوری است. او جامعه را چارچوب
خاطره معرفی می‌کند. اور در توضیح جامعه با تکیه بر نظر آگوست کنت
از مفهوم عام فراتر رفته و معتقد است که «محیط فیزیکی پیرامون ما
در بردازند نشانه‌های^۲ ما و دیگران است. میلمان منزلمان و چیدمان
آن، ترقیات آتاق، خانواده و دوستانمان را به خاطرمان می‌آورد که
ما اغلب در این چارچوب ملاقات‌نشان می‌کنیم. بنابراین اشیا بخشی از
جامعه هستند... در واقع فرم‌های اشیای گوناگون پیرامونمان نوعی
دلالت^۳ را در بردارد. آن‌ها جامعه‌ای خاموش و بی حرکت در اطراف
ما ایجاد کرده‌اند»(2-1: 1950: Halbwachs). هالبواکس در کتاب «
توپوگرافی اسطوره‌ای در سرزمین مقدس^۴» (۱۹۴۱) معتقد است که «
خاطره همیشه در فضای تجلی می‌یابد. بنابراین در صورتی که خاطرات
در فضای اجتماعی قرار نگیرند، از یاد خواهند رفت. در نتیجه عمل
به خاطرآوردن باستی دارای مبنای فضایی باشد»(Boyer, cited in Boyer,
1994: 26). در حقیقت از طریق اشیا موجود در محیط فیزیکی است
که گروه، خاطره را در ذهن خود ثبت کرده و آن را به تصویر ذهنی
خویش بدل می‌کند. «بنابراین فضای فیزیکی ساخته شده می‌تواند
به عنوان عنصر شکل‌دهنده خاطره^۵ تلقی شود»(Gutierrez, 2012: 22).

معانی^۱) (Merriam-Webster, 2003: 725)، تعریف شده است. براساس تعاریف لغوی ارائه شده "خاطره به یادآوردن و قایع و رویدادهای گذشته به وسیله فرد از طریق به یادآوردن افراد، اشیاء، مکان‌ها و تجربیات است". بررسی تعاریف گوناگون نشان می‌دهد که یکی از جنبه‌های کلیدی در تعریف خاطره "رویداد"^۲ می‌باشد. رویدادهای مورد نظر در این تعریف، نه رویدادهای صرفاً مکتوب در کتاب‌های تاریخی، بلکه رویدادهایی است که فرد خود، آن‌ها را تجربه کرده است. بنابراین در تعریفی دقیق تراز خاطره می‌توان گفت: خاطره به یادآوردن و قایع و رویدادهای تجربه شده به وسیله فرد از طریق به یادآوردن افراد، اشیاء، مکان‌ها و تجربیات و با استفاده از سازوکارهای تداعی، معانی است.

«با تغییر روش مطالعه در علوم اجتماعی و انسانی و تمرکز بر تحلیل محتوا و زبانشناسی... خاطره از پدیده‌ای منحصر به درون ذهن افراد درگیر» به پدیده‌ای «در درون سخنان مردم» در رابطه با گذشته بدل گردید» (Eyerman, 2002: 6). «بنابراین خاطره پدیداری اجتماعی و حلقه وصل افراد با جهان اجتماعی است. (احمدی، ۱۳۸۷: ۳۱). این رویکرد به خاطره را برای اولین بار موریس هالبواکس^۳، جامعه‌شناس فرانسوی، در کتاب «چارچوب‌های اجتماعی خاطره»^۴، مطرح کرد. براساس نظریه خاطره‌جمعي^۵ هالبواکس، عضویت فرد در گروه، زمینه‌ای را فراهم می‌آورد که فرد را قادر به خاطر سپردن و فراموش کردن رویدادها می‌کند و بدون وجود این زمینه عمل، به خاطر آوردن امکان پذیر نیست (William & Darity, 2008: 7). بنابراین خاطره‌جمعي خاطره واقعی و رویدادهای تجربه شده به وسیله فرد در چارچوبی اجتماعی و در تعاملی دوسویه میان فرد و گروه از طریق به یادآوردن افراد، اشیاء، مکان‌ها و تجربیات و با استفاده از سازوکارهای تداعی معانی است. به عبارت دیگر «خاطره‌جمعي به معنای خاطرات مشترک میان گوهه‌ها و حمامع است» (Lewicka, 2008: 212).

در عرصه شهرسازی، خاطره‌جمعی از دهه ۱۹۷۰ به این سو و در نتیجه به کارگیری نابجای پیشنهادهای منشور آتن و تبعات آن مورد توجه قرار گرفت. افرادی همچون آلدورووسی، کریستین نوربرگ شولتس، کوین لینچ، کریستوفر کساندر، والتر بنیامین و کریستین بویر (تاریخ شناس شهری) هر یک به بیان جنبه‌های گوناگون ارتباط خاطره‌جمعی با مکان و هویت پرداخته‌اند که در ادامه بدانها ب داخته شده است.

۲،۲،۲ خاطره جمعی و مکان

در فرهنگ لغت جغرافیایی آکسفورد (می‌هیو، ۱۹۹۷: ۳۲۷) واژه مکان به معنای "یک نقطه خاص در سطح زمین، یک محل قابل تعریف و شناسایی برای موقعیتی که از ارزش‌های بشری اش باع شده"، تعریف شده است (به نقا، از بتنه، ۱۳۸۷: ۷۱). «مکان، خود

1 The power or process of reproducing or recalling what has been learned and retained esp through associative mechanisms.

2 event

3 Murice Halbwachs

4 Social Frameworks of Memory

5 Collective memory

بدل می‌شود. بنابراین عناصر مؤثر بر شکل‌گیری و تداوم خاطره را بایستی در مؤلفه‌هایی جستجو کرد که برقراری روابط اجتماعی، شکل‌گیری گروه‌ها، موقعه رویدادها و شکل‌گیری تصویردهنی را سبب می‌شوند. براساس مطالعات استنادی این مؤلفه‌ها عبارتند از: تجمع‌پذیری، سکون، یکپارچگی، تعیین فضایی، انعطاف‌پذیری، دیالکتیک درون‌ویرون، تداوم، شناسایی، جهت‌یابی و شفاقت (تصویر ۳ و ۴).

مؤلفه‌های سکون، تجمع‌پذیری و دیالکتیک درون و بیرون زمینه‌
لازم برای مکث و توقف افراد، شکل‌گیری روابط اجتماعی و رویدادها
و در نتیجه شکل‌گیری خاطره را فراهم می‌آورند. تعین فضایی
و یکپارچگی به شکل‌گیری تصویرذهنی از فضا کمک می‌کنند.
انعطاف‌پذیری زمینه لازم برای مشارکت افراد و گروههای گوناگون
را فراهم کرده و از این طریق به مشارکت فرد در گروه و شکل‌گیری
خاطره جمعی منجر می‌شود. تداوم، شناسایی، جهت یابی و شفاقتی
نیز نه تنها به شکل‌گیری تصویر ذهنی از فضا کمک می‌کنند، بلکه
از طریق زمینه سازی برای رجوع مجدد فرد و گروه به مکان زمینه
شکل‌گیری و تداوم خاطرات را نیز فراهم می‌آورند.

٣- شناخت

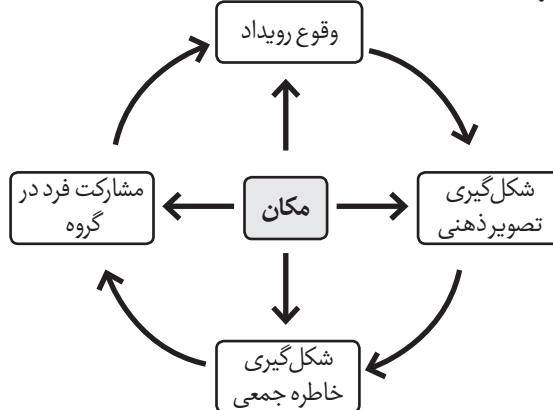
۱.۳. شناخت میدان تحریش

میدان تجریش، واقع در منطقه ۱ شهرداری تهران، از شمال به دربند، از غرب به خیابان ولیعصر و از شرق به خیابان دکتر شریعتی منتهی می‌شود.^۱ منطقه ۱ با وسعتی معادل $۳۶۰۳ / ۹۴۴$ هکتار در قسمت شمال و شمال شرقی تهران واقع شده است. این منطقه از شرق و جنوب شرقی با منطقه ۴، از جنوب با منطقه ۳ و از غرب و جنوب غرب با منطقه ۲ هم مرز می‌باشد^۲ (عرفانی، ۱۳۸۶: ۴۴). این منطقه از دیرباز به عنوان منطقه شمیران شناخته می‌شد و تا پیش از سال ۱۳۴۵، در محدوده شهر تهران قرار نداشته و به صورت قصبه‌ای جدا از شهر تهران بوده است (ستوده، ۱۳۷۱؛ معاونت پژوهشی دانشگاه تهران، ۱۳۸۴؛ هوزکاد، ۱۳۸۸). این منطقه به دلیل کوهپایه‌ای بودن، آب و هوای مساعد به ویژه در تابستان و مناظر زیبای آن، محل مناسی برای پیلاق اهالی تهران تلقی می‌شد.

۱.۱.۳. بیشنه کالبدی و عملکردی میدان

بررسی استناد، کتب تاریخی و سفرنامه‌ها نشان می‌دهد که میدان تجریش از بدو شکل‌گیری در زمان رضاخان، دستخوش تغییرات کالبدی و عملکردی بسیاری شده است. روند این تغییرات پس از وقوع انقلاب اسلامی و به دنبال گسترش شهر به سمت شمال، شدت گرفته است. پیش از انقلاب، بنابر گفته‌های قدیمی تجریش، عمدۀ فعالیت‌های پیرامون میدان را فعالیت‌های مرتبط با گذران اوقاف، فراغت نظری سینما، رستوران، قهوهخانه و ... تشکیل می‌داد. پس از انقلاب به دنبال تبدیل میدان تجریش به یکی از گره‌های ترافیکی شهر تهران، عملکرد غالب میدان از عملکرد تفریحی به عملکرد ترافیک، تعیس یافت. بنابراین، صحنه میدان از سمتی،

در یک بیان کلی، مکان به عنوان چارچوبی فضایی نه تنها زمینه وقوع رویداد و خاطره را فراهم می‌کند، بلکه به حفظ خاطرات جمعی می‌انجامد. وقوع رویداد در یک فضا، به شکل‌گیری تصاویر فضایی ذهنی برای اعضای گروه می‌انجامد. از دیگر سو این رویداد به فضا معنا بخشیده و آن را به مکان تبدیل می‌کند. حال برای اینکه این مکان تثبیت شده و به حیات خویش ادامه دهد، نیازمند رجوع مجدد گروه است. گروه نیز در صورتی به مکان مراجعه خواهد کرد که مکان تداعی کننده خاطرات جمیعیش باشد. رجوع مجدد گروه، زمینه ساز وقوع رویدادهایی تازه می‌گردد که معنای مکان را غنی‌تر خواهد نمود. بنابراین چرخه‌ای شکل می‌گیرد که در آن گروه، مکان و خاطره جمیع برای تداوم و بقا به یکدیگر نیازمندند. آنچه بایستی در رابطه میان مکان و خاطره جمیع مدنظر قرار گیرد آنست که مکان وقوع خاطره بایستی انعطاف‌پذیر بوده و خود را با تغییرات ناشی از زمان و رویدادهای تازه تطابق دهد. تنها در این صورت است که مکان به مکانی خاطره‌ای برای تمامی نسل‌ها و گروه‌ها تبدیل خواهد شد.

تصویر ۱- نحوه شکل‌گیری خاطره جمعی، (ماخذ: نگارندگان)

۳،۲،۲. خاطره حمعه و میدان

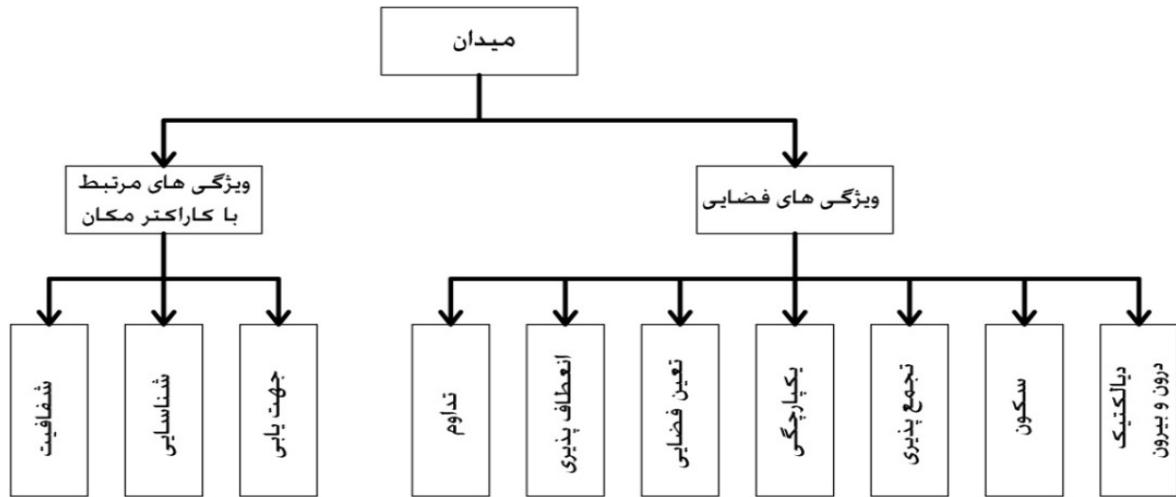
بررسی تعاریف صاحبنظران گوناگون از میدان و نیز پیشینه میدان در ایران نشان می دهد که میدان مکان گرد همایی شهروندان و مکان گرفتن فعالیت ها و رویدادهاست. بنابراین در درجه اول بایستی ویژگی های ایجاد کننده و تداوم بخش خاطرات را در ساختار مکان جستجو کرد. « ساختار مکان را می توان با طبقه بندی های فضای کاراکتر آن موردن تجزیه و تحلیل قرارداد. در حالی که فضای نشان دهنده نحوه سازماندهی سه بعدی عناصری است که مکان را می سازد، کاراکتر به وجود اتسافر عمومی مکان اشاره می کند که در واقع جامعه تربیت خاصیت هر مکان است» (پرتوی، ۱۳۸۷: ۷۷).

۴.۲.۲. کیفیت‌های مورد انتظار از میدان در داستای

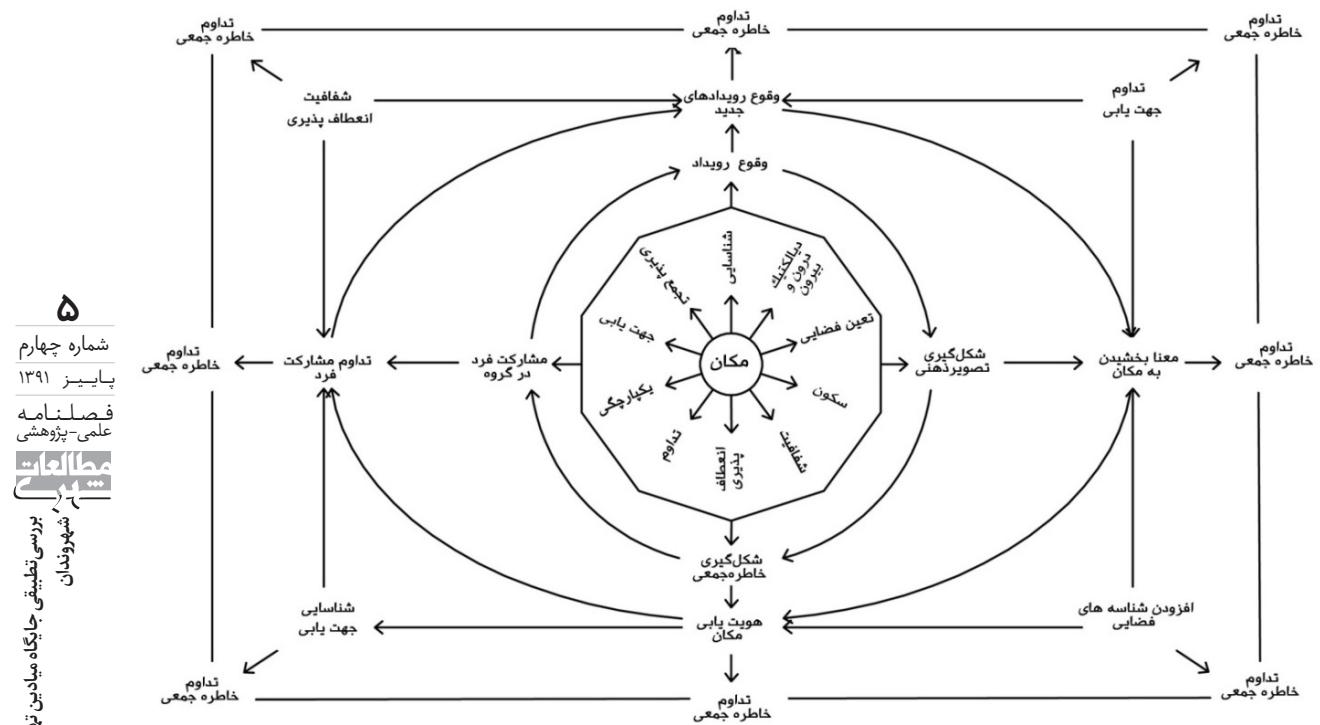
احاد و حفظ خاطرات حمع

خطاوهات جمعی از عضویت فرد در گروه ناشی می‌شود. فرد در غالباً عضوی از گروه، وقوع رویداد را باعث شده و یا تجربه می‌کند. این رویداد، تصویری در ذهن او ایجاد کرده و به خاطره جمعی شخص

برای مطالعه بیشتر در رابطه با مؤلفه‌های فوق رک به پاکزاد، ۴۸۳۱: ۲۵-۲۴ و پرتوی، ۷۸۳۱: ۳۹ و پرتوی، ۷۸۳۱: ۹۱۱-۷۱۱ و لینچ، ۶۷۳۱: ۵۷۱-۳۷۱.

تصویر ۲- مؤلفه‌های تأثیرگذار بر شکل‌گیری خاطره جمعی در میدان (مأخذ: نگارندگان)

تصویر ۳- مدل مفهومی نحوه شکل‌گیری و تداوم خاطره جمعی در میدان (مأخذ: نگارندگان)

شکل‌گیری خاطره جمعی را فراهم نمی‌آورد. این امر ناشی از غلبه حرکت سواره بر پیاده است. عملکرد ترافیکی میدان به اندازه‌ای حائز اهمیت است که تمامی اقدامات صورت گرفته در میدان، در راستای تأمین نیازهای حرکتی بوده و کمتر توجهی به مناسبسازی فضاهای موجود برای مکث و برقراری روابط اجتماعی شده است. البته زیر فضاهای میدان همچون تکیه تجریش، بقعه امامزاده صالح، بازار تجریش به ترتیب از لحاظ فضایی دارای وضعیت مناسبتری می‌باشند. وضعیت مؤلفه‌های مورد نظر در میدان تجریش در جدول ۱ نشان داده شده است. علامت + به معنای وجود و علامت - به معنای عدم وجود مؤلفه مورد نظرمی باشد.

اعطاف‌پذیر برای وقوع انواع فعالیت‌ها، به عرصه‌ای تحت سلطه اتومبیل بدل گردید. فعالیت‌های مستقر در بدنه‌های نیاز افزای فعالیت‌های عمومی و مرتبط با گذارن اوقات فراغت به فعالیت‌های تجاری تغییر یافتند. کالبد میدان نیز از این تغییرات مصون نماند. باغات پیرامونی میدان، پس از انقلاب و به دنبال افزایش ارزش اراضی، به ساختمان تبدیل شده و همین امر منجر به تغییر تدریجی بافت روستایی تجریش گردید.

۲.۱.۳. شناخت فضایی

بررسی میدانی مؤلفه‌های تأثیرگذار بر شکل‌گیری خاطره جمعی در میدان تجریش نشان می‌دهد که فضای میدان بستر مناسبی برای

۳.۱.۳. شناخت کاراکتر

کاراکتر میدان تجربی، براساس نتایج مطالعات اسنادی و مصاحبه‌های ژرفکاوانه، از مجموعه‌ای از عناصر و فعالیت‌ها تشکیل شده است؛ بازار تجربی، تکیه تجربی و بقیه امامزاده صالح از جمله موارد مشترک میان تمامی نسل‌ها بوده است. با این حال، کاراکتر میدان پیش از انقلاب و در سال‌های اولیه پس از آن دارای جزئیات بیشتری بوده است؛ رودخانه، درخت چنار امامزاده صالح و فعالیت‌های مستقر در میدان همچون بلال فروشی، مال فروشی و ... پیش از انقلاب، صحن میدان که همکنون در اختیار سواره است، نقشی حائز اهمیت در کاراکتر آن بر عهده داشته است. این در حالیست که پس از انقلاب، کاراکتر میدان تجربی بیشتر تحت تأثیر بقیه امامزاده صالح، تکیه و بازار تجربی بوده است.

۴. شناخت میدان بهارستان

میدان بهارستان در منطقه ۱۲ شهرداری تهران واقع شده است. «منطقه ۱۲ در پیرگیرنده هسته تاریخی شهر تهران است که در دوره صفویه، قریه‌ای محصور بود، در دوره قاجاریه دارالخلافه شد و در دوره ناصرالدین شاه اهمیت یافت» (جلیلی، ۱۳۸۶: ۱۱۸). این منطقه با مساحت ۹۱,۱۶ کیلومتر مربع، از شمال با مناطق ۶ و ۷، از غرب با منطقه ۱۱، از شرق با مناطق ۱۳ و ۱۴ و از جنوب با مناطق ۱۵ و ۱۶ تهران هم مرز می‌باشد.

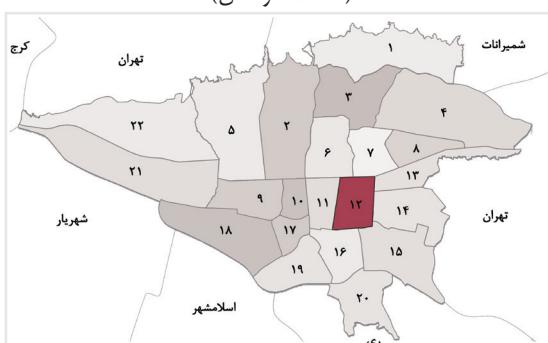
۴.۱. پیشینه کالبدی و عملکردی میدان

پیشینه کالبدی میدان بهارستان، به دوران فتحعلیشاه بازمی‌گردد. محدوده این میدان که "جلوخان باغ نگارستان" نامیده می‌شد، «در زمان ناصرالدین شاه وارد محدوده شهر تهران گردید» (کیانی، ۱۳۷۴: ۶۹۴-۶۹۵). بررسی نقشه‌های موجود نشان می‌دهد که این میدان از ابتدای شکل‌گیری دارای فرمی مستطیل شکل بوده است. از میان رفتن باغ‌های واقع در بدندهای میدان و جایگزینی آن‌ها با ساختمان‌های مسکونی، اداری، سیاسی و فرهنگی، درختکاری، محوطه سازی و نصب مجسمه (رضاشاه در ۱۳۱۶ و آیت‌الله مدرس در ۱۳۷۵) از جمله تغییرات کالبدی به وقوع پیوسته در میدان بوده است.

از لحاظ عملکردی نیز میدان شش دوره را پشت سر گذاشته است:

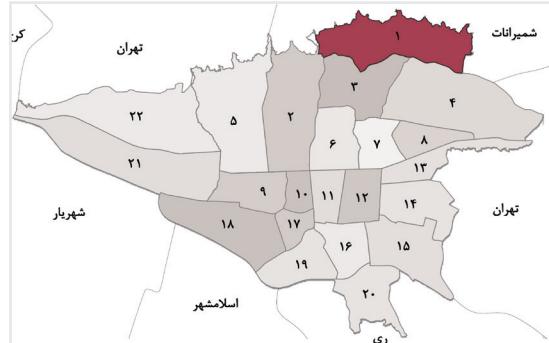
نقشه ۱- موقعیت منطقه ۱ و هم‌جواری‌های آن در شهر تهران

(ماخذ: نگارندگان)

نقشه ۲- موقعیت منطقه ۱۲ و هم‌جواری‌های آن در شهر تهران

(ماخذ: نگارندگان)

است که میدان از لحاظ عملکردی بستر مناسبی برای شکل‌گیری خاطره‌جمعی نباشد. جدول ۱ وضعیت مؤلفه‌های مؤثر بر شکل‌گیری و تداوم خاطره‌جمعی در میدان بهارستان را نشان می‌دهد.

رویدادهای اجتماعی و سیاسی گردید. هرچند تعداد این رویدادها در مقایسه با رویدادهای به وقوع پیوسته در فاصله سال‌های آغازین مشروطه تا سال ۱۳۳۲ بسیار اندک است.

۲.۱.۴. شناخت کاراکتر

کاراکتر میدان بهارستان بیش از هر چیز به عملکرد سیاسی آن وابسته است که از حضور مجلس در میدان ناشی می‌شود. بنابراین ساختمان مجلس در کنار عملکرد آن کاراکتر غالب میدان بهارستان را تشکیل می‌دهد. در کنار این امر، مسجد و مدرسه شهید مطهری و جزیره میانی میدان نیز بخشی از کاراکتر میدان محسوب می‌شوند.

مقایسه فضنا و کاراکتر میدان تجربی و بهارستان نشان می‌دهد که میدان بهارستان از لحاظ کالبدی دارای مزیت‌های بسیاری نسبت به میدان تجربی می‌باشد. این درحالیست که میدان تجربی از لحاظ عملکردی بر میدان بهارستان برتری دارد (جدول ۱). وجود علامت ++ به معنای برتری نسبی یک میدان نسبت به میدان دیگر

۱.۱.۴. شناخت فضایی

بررسی وضعیت مؤلفه‌های فضایی در میدان بهارستان نشان می‌دهد که تجمع پذیری فرم، نحوه اتصال راه‌ها به میدان، نبود موانع دید بدنها نسبت به یکدیگر، پیوستگی نسبتاً مناسب بدنها، وجود مرکزیت قوی به دلیل وجود مجسمه در مرکز میدان و تداوم مناسب بدنها باعث شده است که این میدان از لحاظ کالبدی دارای وضعیت مناسبی برای شکل‌گیری خاطره‌جمعی باشد. این درحالیست که عملکردهای مستقر در بدنها (عملکردهای تجاری) به گونه‌ای نیستند که زمینه لازم برای شکل‌گیری و تداوم خاطره‌جمعی را فراهم آورند. این امر در کنار انتقال مجلس به ساختمان جدید آن، خارج از محدوده میدان، سبب شده

جدول ۱- وضعیت مؤلفه‌های تأثیرگذار بر خاطره در میادین تجربی و بهارستان

میدان بهارستان	میدان تجربی	مؤلفه‌های مورد بررسی	
++	+	تجمع پذیری فرم	تجمع پذیری
++	+	نحوه اتصال راه‌ها به میدان	
-	+	نوع فعالیت‌های مستقر در بدن	
+	+	دسترسی مناسب به میدان	
-	+	امکان حضور گروه‌های گوناگون سنی و جنسی	
-	-	آسایش زیست محیطی	
-	-	امکان استفاده افراد دارای ناتوانی‌های جسمی	
+	-	نبود موانع دید	
-	-	ایستادن فضای میدان	سکون
+	-	پیوستگی عناصر کالبدی	
--	-	پیوستگی فعالیتی و عملکردی	
+	-	پیوستگی فضایی	
+	-	درک فضنا به عنوان یک کلیت	یکپارچگی
++	+	مرکزیت	
+	-	مرز	
+	-	محصوریت	
+	-	دیالکتیک درون و بیرون	انعطاف‌پذیری
+	-	انعطاف‌پذیری کالبد	
-	+	انعطاف‌پذیری عملکرد	
+	-	تمادم کالبد	تمادم
+	++	تمادم عملکرد و فعالیت	
++	+	بنهای یادمانی	
+	++	فعالیت‌های یادمانی	شناسایی جهت‌یابی شقاقیت
-	--	عدم تغییر نام‌ها و اسامی	

(ماخذ: نگارندهان)

۱،۵. تجمع پذیری (اجتماع و دسترسی)

مقایسه میدان تجربی و بهارستان نشان می‌دهد که اشاره به گروه‌های پرمجمعيت در خاطرات مردم در میدان بهارستان بیش از میدان تجربی است (نمودار ۲). بررسی‌های میدانی نیز نشان می‌دهد که میدان بهارستان از تجمع پذیری بیشتری برخوردار است. در هر دو میدان تجربی و بهارستان، خاطرات جمعی مشترک افراد پس از انقلاب کاهش شدیدی را نشان می‌دهد که این امر را می‌توان در نتیجه کاهش تجمع پذیری میدان‌ها دانست. بنابراین هر چه تجمع پذیری میدانی بیشتر باشد، زمینه مناسب‌تری برای شکل‌گیری خاطره جمعی فراهم شده و خاطرات جمعی به وقوع پیوسته در میدان افراد بیشتری را درگیر نموده و میدان جایگاه ویژه‌ای در خاطرات جمعی مردم می‌یابد.

۲،۵. سکون (اجتماع، آسایش زیست محیطی، فعالیت‌ها)

مقایسه میدان تجربی و میدان بهارستان، پیش از انقلاب نشان می‌دهد که سکون در میدان تجربی بیش از سکون در میدان بهارستان بوده است. خاطرات مردم از میدان تجربی، پیش از انقلاب نیز بیش از خاطرات آن‌ها از میدان بهارستان بوده است. بنابراین سکون در شکل‌گیری خاطرات حائز اهمیت است. در حال حاضر، سکون در میدان بهارستان ناشی از کالبد (جزیره میانی میدان) و در میدان تجربی ناشی از کالبد و عملکرد (بعقده امامزاده صالح و تکیه تجربی) است. بررسی خاطرات مردم از این دو میدان نشان می‌دهد، که خاطرات جمعی مردم از بقعه امامزاده صالح و تکیه تجربی بیش از خاطرات جمعی آن‌ها از جزیره میانی در میدان بهارستان است. بنابراین در صورتی که کالبد و عملکرد، به طور همزمان القا کننده سکون باشند، زمینه شکل‌گیری خاطرات جمعی بیشتر خواهد بود.

۳،۵. یکپارچگی

در میدان تجربی، با یکپارچگی بسیار اندک به هنگام یادآوری خاطرات پس از رویدادها، عمدهاً فعالیت‌های مستقر در فضای خاطر آورده می‌شوند. در صورتی که در میدان بهارستان عناصر کالبدی پیرامونی میدان نقش بسزایی در بین خاطرات مردم دارند (نمودار ۴). بنابراین هرچه یکپارچگی میدان بیشتر باشد، تصویر ذهنی شکل‌گرفته در ذهن مردم قوی تر و نقش فضای در شکل‌گیری خاطره پررنگ‌تر خواهد بود. در نتیجه یادآوری خاطره و شناسایی محیط آسان‌تر خواهد شد.

۴،۵. تعیین فضایی

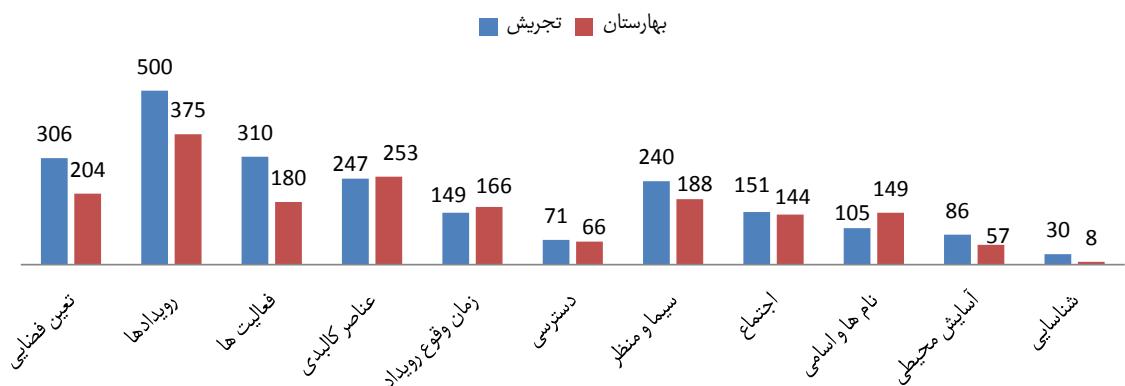
در خاطرات مردم از میدان بهارستان، تعیین فضایی پس از رویدادها و عناصر کالبدی بیشترین فراوانی را داشته است (نمودار ۱). در خاطرات مردم از میدان تجربی نیز، تعیین فضایی، پس از رویدادها و فعالیت‌ها، دارای بیشترین فراوانی است. این امر نشان‌دهنده اهمیت فضای در یادآوری خاطرات جمعی مردم می‌باشد. مقایسه

و علامت - به معنای وضعیت نامناسب‌تر مؤلفه در یک میدان نسبت به میدان دیگر است.

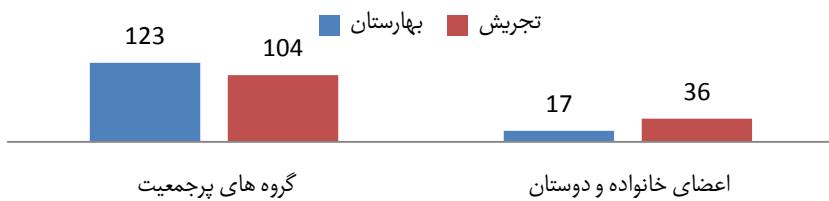
۵. یافته‌ها و بحث

از آنجایی که مردم مرجع اصلی خاطرات جمعی هستند، بررسی خاطرات آن‌ها می‌تواند به کشف مواردی بینجامد که در مرحله‌های پیشین از نظر دور بوده است. بنابراین در این مرحله خاطرات جمعی مردم تحلیل شده است. در مجموع، در هر دو میدان تجربی و بهارستان، ۷۷ نفر مورد مصاحبه قرار گرفته‌اند که درصد آن را زنان و ۴۳ درصد آن را مردان تشکیل داده‌اند. سه‌هم میدان تجربی ۴ نفر و سه‌هم میدان بهارستان ۳۳ نفر بوده است. گروه‌های مصاحبه‌شونده شامل استفاده‌کنندگان از میدان (ساکنین، شاغلین و مراجعین عبوری و مقصدی) بوده‌اند. مطالعات پیشینه میدادین مربوطه نشان داده است که پس از انقلاب، برخی عملکردی‌های میدادین تجربی و بهارستان حذف گردیده و یا دستخوش تغییرات شده‌اند. کالبد میدان تجربی نیز پس از انقلاب، مورد مداخلات سنگینی قرار گرفته است. در این راستا و به منظور شناسایی اثر تغییرات مذکور بر شکل‌گیری و تداوم خاطره جمعی، گروه‌های مصاحبه‌شونده به گروه‌های بالای ۳۰ سال (قبل از انقلاب) و زیر ۳۰ سال (بعد از انقلاب) دسته‌بندی شده‌اند. پس از انجام مصاحبه‌ها و پیاده کردن آن‌ها، مصاحبه‌ها تحلیل محتوا گردیدند تا مؤلفه‌های تأثیرگذار بر شکل‌گیری و تداوم خاطرات جمعی با استفاده از تحلیل محتوای مصاحبه‌ها مورد شناسایی قرار گیرد. در مرحله اول، واژه‌ها و جملات مورد استفاده به وسیله مصاحبه‌شوندگان به عنوان واحدهای تجزیه و تحلیل در جداولی خلاصه گردیدند. سپس این واحدهای تجزیه و تحلیل براساس محتوای مشترکشان در گروه‌هایی طبقه‌بندی شده و نامگذاری شدند. در مرحله بعد، هر گروه در صورت امکان به زیر گروه‌های دیگری دسته‌بندی شد. در مرحله پایانی نیز، فراوانی هر یک از مؤلفه‌ها (گروه‌ها) از طریق شمارش واحدهای تجزیه و تحلیل (کلمات یا جمله‌های استفاده شده به وسیله مصاحبه‌شوندگان) محاسبه گردید. نمودار ۱ نشان‌دهنده مؤلفه‌هایی است که مردم در یادآوری خاطراتشان بدانها اشاره کرده‌اند.

مؤلفه‌های استخراج شده از تحلیل محتوای مصاحبه‌ها (نمودار ۱)، تأیید کننده مؤلفه‌های استخراج شده در بخش مبانی نظری است. در نمودار فوق، آسایش محیطی معرف سکون، اجتماع و دسترسی معرف تجمع پذیری، زمان و قوی رویدادها، رویدادها، فعالیت‌ها، عناصر کالبدی، نامها و اسمای معرف جهت‌یابی، شناسایی و شفاقتی می‌باشند. نتایج تحلیل محتوای مصاحبه‌ها نشان می‌دهد که علاوه بر مؤلفه‌های فراوان شده در بخش مبانی نظری، مؤلفه "سیما و منظر" نیز بر شکل‌گیری و یادآوری خاطره جمعی در میدادین تجربی و بهارستان اثرگذار بوده است. منظور از سیما و منظر عناصر فضایی همچون مصالح، وسعت، اندازه، تعداد عناصر کالبدی، عناصر طبیعی، شکل، رنگ و قدمت می‌باشد. در ادامه ارتباط میان مؤلفه‌های فوق و خاطره جمعی شهروندان از میدادین تجربی و بهارستان مورد بررسی قرار گرفته است.

نمودار ۱- فراوانی مؤلفه های تأثیرگذار بر یادآوری خاطرات در میدان تجربیش و میدان بهارستان (مأخذ: نکارندگان)

نمودار ۲- مقایسه فراوانی اشاره به مؤلفه تجمع‌پذیری میدان تجربیش و بهارستان در خاطرات مردم (مأخذ: نکارندگان)

۹
شماره چهارم
۱۳۹۱ پاییز
فصلنامه علمی- پژوهشی مطالعات
جهانی تحقیقی با کاهش میدان در حفظ و ارتقای
هم

هم عملکرد میدان تجربیش و میدان بهارستان پیش از انقلاب کاملاً انعطاف‌پذیر بوده است. با این حال خاطرات مردم پس از انقلاب نشان می‌دهد که از انعطاف‌پذیری هر دو میدان کاسته شده است. با کاهش انعطاف‌پذیری میادین مربوطه پس از انقلاب، از شدت قوع رویدادها و درنتیجه شکل‌گیری خاطرات جمعی در آن‌ها کاسته شده است. بر این اساس، انعطاف‌پذیری در شکل‌گیری خاطرات جمعی نقش مؤثری دارد.

مقایسه انعطاف‌پذیری میدان تجربیش و بهارستان نشان می‌دهد که در میدان بهارستان، به دلیل وجود جزیره میانی آن و دسترسی مردم به این قسمت، انعطاف‌پذیری بیشتر است. علاوه براین، خاطرات جمعی مردم از خود میدان بهارستان، پس از انقلاب بیش از خاطرات جمعی آن‌ها از میدان تجربیش (فارغ از امامزاده صالح و تکیه تجربیش) می‌باشد. براین اساس، هرچه انعطاف‌پذیری مکان بیشتر باشد، امکان وقوع رویدادهای گوناگون بیشتر بوده و بستر تکیه تجربیش می‌باشد. برای شکل‌گیری خاطره جمعی فراهم می‌شود. علاوه براین انعطاف‌پذیری از طریق فراهم آوردن امکان وقوع رویدادهای جدید، تداوم خاطرات جمعی رانیز به دنبال دارد.

۷.۵. تداوم

تمدید خاطرات مردم در میدان بهارستان (قبل و پس از انقلاب) ارتباطی مستقیم با تداوم عملکرد و فعالیت میدان داشته است. تداوم کالبد نیز در سایه تداوم عملکرد در شکل‌گیری خاطره و تداوم آن حائز اهمیت بوده است. به عنوان مثال، تداوم کالبدی جزیره میانی میدان، حفظ حوض‌ها و فضای سبز منجر شده که این فضاهای میانن

جزئیات بیان شده در یادآوری خاطرات جمعی مردم در میدان تجربیش و بهارستان نشان می‌دهد که در میدان بهارستان، یادآوری خاطرات با ذکر جزئیات بیشتری از فضا همراه است. بنابراین نقشه مکان در خاطرات جمعی مردم در میدان بهارستان با تعیین فضایی بیشتر، پررنگ‌تر است. بنابراین هر چه تعیین فضایی بیشتر باشد، تصویرذهنی قویتری از فضا در ذهن نقش بسته و یادآوری خاطره بیشتر متکی به مکان خواهد بود.

۵.۵. دیالکتیک درون و بیرون

مقایسه مؤلفه دیالکتیک درون و بیرون و میزان خاطرات جمعی افراد از میدان بهارستان و تجربیش نشان می‌دهد که با کاهش خاطرات جمعی مردم، دیالکتیک درون و بیرون نیز تحت تاثیر قرار گرفته است. به این معنا که خاطرات جمعی و دیالکتیک درون و بیرون با یکدیگر رابطه متقابل دارند؛ هر چه دیالکتیک درون و بیرون بیشتر باشد، رجوع مردم به مکان و در نتیجه احتمال شکل‌گیری خاطره بیشتر خواهد بود. شکل‌گیری خاطرات جمعی از مکان، آن را به "یک درون" برای افراد بدل کرده و از طریق رجوع مجدد آن‌ها به این درون، خاطرات جمعی جدیدی شکل گرفته و خاطرات از این طریق تداوم خواهد یافت. بنابراین دیالکتیک درون و بیرون در شکل‌گیری خاطره و تداوم آن نقش دارد.

۶.۵. انعطاف‌پذیری

نتایج مصاحبه‌ها و تنوع خاطرات مردم نشان می‌دهد که هم کالبد و

یکی از بسترهای شکل‌گیری و تداوم خاطره در میدان بهارستان باشد. با این حال و با توجه به نتایج تحلیل محتوا، اهمیت عملکرد و فعالیت در شکل‌گیری خاطرات و تداوم آن‌ها، بیش از اهمیت کالبد در آن بوده است. مقایسه میدان بهارستان و میدان تجریش نیز نشان می‌دهد که اهمیت عملکرد و فعالیت در شکل‌گیری خاطرات بیش از کالبد بوده است. در هر دو میدان تداوم کالبد و عملکرد منجر به تداوم شکل‌گیری خاطرات جمعی شده است. در هر دو میدان تأثیر تداوم عملکرد بر خاطرات بیش از تأثیر تداوم کالبد بوده است. به عنوان مثال، اگرچه همواره ساختمان مجلس در میدان بهارستان مستقر بوده است، اما با انتقال مجلس شورای اسلامی به محل مجلس سنا، خاطرات سیاسی مردم به شدت کاهش یافته است. بنابراین شکل‌گیری و حفظ خاطرات جمعی بیش از آنکه واپسی به ساختمان مجلس باشد، به عملکرد آن متکی است. هر کجا که تداوم کالبد و عملکرد به طور همزمان اتفاق افتاده (به طور مثال تکیه تجریش)، نه تنها شکل‌گیری خاطره بلکه حفظ و تداوم آن را نیز به دنبال داشته است. بنابراین تداوم کالبد و عملکرد میدان، به طور همزمان، نه تنها شکل‌گیری خاطره بلکه حفظ و تداوم آن را نیز به دنبال دارد.

۸.۵. سیما و منظر

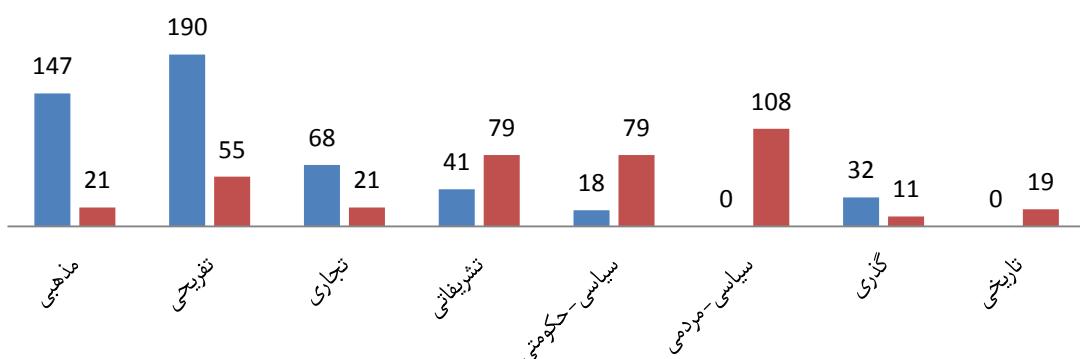
در هر دو میدان تجریش و بهارستان، اهمیت سیما و منظر در یادآوری خاطرات و شکل‌گیری تصویر ذهنی از میادین بوده است.

۹.۵. جهت‌یابی، شناسایی و شفافیت (رویدادها، فعالیت و عملکرد، عناصر یادمانی، اسامی و نام‌ها، زمان و قوع رویدادها)

• رویدادها

بررسی فراوانی مؤلفه‌های مرتبط با خاطرات جمعی در هر دو میدان تجریش و بهارستان نشان می‌دهد که بیشترین فراوانی مربوط به رویدادها می‌باشد (نمودار ۱). به این معنا که در یادآوری خاطرات جمعی، مردم بیش از هر چیز رویدادها را به خاطر می‌آورند. بنابراین در شکل‌گیری و یادآوری خاطرات، رویدادها بیشترین اهمیت را دارند. بررسی نوع رویدادها در دو میدان نشان می‌دهد که رویدادهای غالب، با عملکرد و فعالیت‌های غالب میدان در ارتباط هستند. به

■ تجریش ■ بهارستان

نمودار ۳- فراوانی انواع رویدادها در خاطرات مردم در میدان تجریش و بهارستان (مأخذ: نگارندهان)

که مؤلفه‌های تجمع‌پذیری، سکون، دیالکتیک درون‌وپیرون، یکپارچگی، انعطاف‌پذیری، تداوم، سیما و منظر و تعین فضایی از مؤلفه‌های فضایی و بناهای یادمانی، فعالیت و عملکرد، رویدادها، نام‌ها و اسمی و زمان و قوع رویدادها از مؤلفه‌های کاراکتر مکان تأثیرگذار بر شکل‌گیری خاطره‌جمعی و تداوم آن می‌باشد. مؤلفه‌های فوق از سه طریق بر خاطرات جمعی تأثیرگذارند: و قوع رویداد، شکل‌گیری تصویر ذهنی از رویداد و تداوم خاطره. بر مبنای نتایج تحلیل محتوا از رویداد، مؤلفه‌های تأثیرگذار بر قوع رویداد، بیشترین تأثیر را بر شکل‌گیری خاطره دارند. فعالیت‌ها و عملکردها، تجمع‌پذیری، سکون، انعطاف‌پذیری، دیالکتیک درون‌وپیرون، عناصر یادمانی و زمان و قوع رویدادها از جمله این مؤلفه‌ها هستند. هر یک از این مؤلفه‌ها نیز، خود دارای درجات اهمیت گوناگونی می‌باشد. به عنوان مثال، فعالیت و عملکرد بیش از سایرین بر شکل‌گیری خاطره تأثیرگذار است. مؤلفه‌های تأثیرگذار بر شکل‌گیری تصویر ذهنی، که شامل تعین فضایی، یکپارچگی، سیما و منظر و اسمی و نام‌ها می‌باشد به شکل‌گیری تصویر ذهنی قویتر از مکان کمک کرده و باعث می‌شوند به هنگام یادآوری خاطرات، جزئیات بیشتری از مکان به خاطر آورده شود. مؤلفه‌های تأثیرگذار بر تداوم خاطرات نیز مؤلفه‌هایی هستند که از طریق تداوم بخشیدن به کالبد، عملکرد، رویداد و حضور افراد در مکان به حفظ و تداوم خاطرات می‌انجامند. این مؤلفه‌ها شامل تداوم عملکرد و فعالیت، تداوم کالبد در کنار فعالیت، انعطاف‌پذیری، دیالکتیک درون‌وپیرون و زمان و قوع رویدادها می‌باشند. براساس نتایج این بررسی، نقش میادین در زمینه سازی مناسب برای شکل‌گیری خاطره، تصویر ذهنی از آن و تداوم خاطرات جمعی است. هر چه میدانی واجد مؤلفه‌های بیشتری باشد، شکل‌گیری خاطره و تداوم آن بیشتر به مکان متنکی خواهد بود. بنابراین مکان اهمیتی ویژه در خاطرات جمعی فرد و هویت او می‌یابد. البته مؤلفه‌های فوق، از خاطرات جمعی مردم از میدان تجربی و بهارستان استخراج گردیده‌اند. لذا بررسی خاطرات سایر میادین ممکن است نتایج دیگری به دنبال داشته باشد. آنچه به یقین از این بررسی می‌توان نتیجه گرفت آنست که کاراکتر مکان بیش از فضای آن بر شکل‌گیری خاطرات جمعی تأثیرگذار است. از میان مؤلفه‌های مرتبط با کاراکتر مکان نیز، رویدادها حائز بیشترین اهمیت هستند.

منابع:

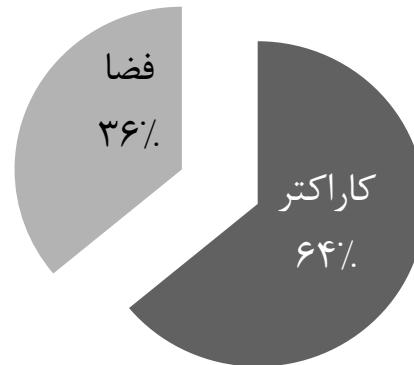
- احمدی، اسد ا... (۱۳۸۷). تاریخ و خاطره‌جمعی، پژوهشی در تاریخ و خاطره‌جمعی در افغانستان، پایان نامه کارشناسی ارشد، جامعه‌شناسی، دانشگاه تهران.
- الکساندر، کریستوفر (۱۳۸۱). معماری و راز جاودانگی - راه بی‌زمان ساختن (مهرداد قیومی‌بیدهندی، مترجم)، دانشگاه شهید بهشتی.
- bastani rad, hassan (1390). بهارستان در تاریخ، کتابخانه، موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی.
- برک پور، ناصر (۱۳۷۸). « مدیریت شهری و فضاهای یادمانی »، مجله شهرداریها، ۹، ۲۴-۲۷.
- بنکدار، احمد (۱۳۸۹). بررسی تطبیقی جایگاه اسناد طراحی شهری در

تجربیش باشد. بنابراین هر چه فعالیت‌های مستقر در محیط دارای تنوع بیشتری باشد، گروه‌های گوناگونی به محیط مراجعه کرده و محیط به مکانی دارای خاطره‌جمعی برای گروه‌ها و نسل‌های گوناگون بدل خواهد شد و این امر شکل‌گیری و تداوم خاطرات را در پی خواهد داشت.

به طور کلی نتایج تحلیل محتوا در هر دو میدان نشان می‌دهد که فراوانی مؤلفه‌های مرتبط با کاراکتر مکان - شامل شناسایی، فعالیت‌ها، رویدادها، عناصر و بناهای یادمانی (عناصر کالبدی)، زمان و قوع رویدادها، نام‌ها و اسمی - بیش از فراوانی مؤلفه‌های فضایی مکان - شامل آسایش محیطی (سکون)، دسترسی (تجمع‌پذیری)، اجتماع (تجمع‌پذیری)، سیما و منظر و تعین فضایی - می‌باشد (نمودار ۴ و ۵). بنابراین در یادآوری خاطرات جمعی کاراکتر مکان بیش از ویژگی‌های فضایی آن حائز اهمیت است.

نمودار ۴- فراوانی مؤلفه‌های مکان در میدان تجربیش (ماخذ: نگارندگان)

نمودار ۵- فراوانی مؤلفه‌های مکان در میدان بهارستان (ماخذ: نگارندگان)

۶. نتیجه‌گیری

خاطره‌جمعی، خاطره مشترک افراد از واقعی و رویدادهای تجربی شده به وسیله آن‌ها به عنوان عضوی از گروه در چارچوبی اجتماعی و فضایی است. بررسی نظر اندیشمندان نشان می‌دهد که مکان، چارچوب فضایی و قوع رویداد و شکل‌گیری و تداوم خاطره است. بنابراین مؤلفه‌های تأثیرگذار بر شکل‌گیری خاطره‌جمعی را بایستی در مؤلفه‌های مکان جستجو کرد. پژوهش حاضر نشان داده است

۲۲. هوکارد، برنارد (۱۳۸۸). تهران الیز، (سیروس سهامی، مترجم)، چاپ اول، محقق-ترانه.
۲۳. Boyer, M.C. (1966). The City of Collective Memory It's Historical Imagery and Architecture Entertainments, The MIT Press.
۲۴. Gutierrez, E. M. (2012). "Memories without a Place", Blackwell Publishing, 19–31.
۲۵. Halbwachs, M. (1992). On Collective Memory, (Edited and Translated by Lewis Coser), The University of Chicago Press.
۲۶. Halbwachs, M. (1950). Collective Memory, Available at: <http://web.mit.edu/allanmc/www/hawlbachsspace.pdf>
۲۷. William A., Darity Jr. (Eds.). (2008). International Encyclopedia of the Social Sciences, 2nd edition, Macmillan References.
۲۸. Lewicka, M. (2008). "Place Attachment, Place Identity, and place memory: Restoring the forgotten city past", Journal of Environmental Psychology, 28, 209–231.
۲۹. Longman Dictionary of Contemporary English (2010), new edition, Pearson Publishing.
۳۰. Merriam-Webster's Collegiate Dictionary (2003), 10th edition, Merriam-Webster Incorporated Springfield.
۳۱. Pickvance, Chris (2005). "The Four Varieties of Comparative Analysis: the Case of Environmental Regulation", Paper Presented on the Conference on Small and Large-N Comparative Solutions, 22–23 September, University of Sussex.
۶. نظام برنامه‌ریزی شهری بریتانیا و ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد، برنامه ریزی شهری، دانشگاه هنر تهران.
۷. پاکزاد، جهانشاه (۱۳۸۹). سیراندیشه‌ها در شهرسازی (۳). چاپ اول، شرکت عمران شهرهای جدید.
۸. پاکزاد، جهانشاه (۱۳۸۴). راهنمای طراحی فضاهای شهری در ایران، چاپ اول، شرکت طرح و نشر پیام سیما: وزارت مسکن و شهرسازی.
۹. پرتوی، پروین (۱۳۸۹). هنر-طبیقی و نسبت آن با مطالعات طبیقی: هنر، در دکتر بهمن نامور مطلق و منیزه کنگرانی، دانش‌های طبیقی: مجموعه مقالات فلسفه، اسطوره شناسی، هنر و ادبیات، چاپ اول، انتشارات سخن.
۱۰. پرتوی، پروین (۱۳۸۷). پدیدار شناسی مکان. چاپ اول، انتشارات فرهنگستان هنر.
۱۱. جلیلی، ژاله (۱۳۸۶). بازنویی عرصه عمومی در شهر با تکیه بر هویت و خاطره جمعی-نمونه موردی میدان بهارستان، پایان نامه کارشناسی ارشد، طراحی شهری، دانشگاه تهران.
۱۲. حبیبی، رعنا سادات (۱۳۸۷). «تصویرهای ذهنی و مفهوم مکان». نشریه هنرهای زیبا، ۳۵، ۳۵-۵۰.
۱۳. ستدوه، منوچهر (۱۳۷۱). جغرافیای تاریخی شمیران، جلد ۱، چاپ اول، موسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی.
۱۴. عرفانی، مژده (۱۳۸۶). سازماندهی کالبدی میدان تجریش، طرح نهایی دوره کارشناسی، رشته شهرسازی، دانشگاه هنر تهران.
۱۵. کارمنا، متیو و دیگران (۱۳۸۸). مکان‌های عمومی فضاهای شهری ابعاد گوناگون طراحی شهری، فربا قرایی؛ مهشید شکوهی؛ و دیگران، مترجمان، چاپ اول، انتشارات دانشگاه هنر.
۱۶. گال، مردیت؛ بورگ، والتر؛ گال، جویس (۱۳۹۱). روش‌های تحقیق کمی و کیفی در علوم تربیتی و روان‌شناسی، جلد اول، (دکتر احمد رضا نصر، دکتر حمید رضا عرضی، دکتر محمود ابوالقاسمی، دکتر محمد جواد پاک سرشت، دکتر علیرضا کیامنش، دکتر خسرو باقری و دیگران، مترجمان)، چاپ هفتم، سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت) مرکز تحقیق و توسعه علوم انسانی دانشگاه شهید بهشتی.
۱۷. گروت، لیندا؛ وانگ، دیوید (۱۳۸۸). روش‌های تحقیق در معماری، (دکتر علیرضا عینی فر، مترجم)، چاپ سوم، دانشگاه تهران.
۱۸. لینچ، کوین (۱۳۷۶). تئوری شکل خوب شهر، (دکتر سید حسین بحرینی، مترجم)، چاپ اول، دانشگاه تهران.
۱۹. مارشال، کاترین؛ راس من، گرچن ب. (۱۳۷۷). روش‌های تحقیق کیفی، (دکتر علی پارساییان و دکتر سید محمد اعرابی، مترجمان). چاپ اول، دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
۲۰. معاونت پژوهشی دانشگاه تهران (۱۳۸۴). طرح جامع حوزه نفوذ امامزاده صالح و ساماندهی حوزه مستقیم مداخله آن، جلد سوم، تهران: اداره اوقاف و امور خیریه شمیران آستان مقدس حضرت صالح ابن موسی الکاظم.
۲۱. نوربرگ شولتس، کریستیان (۱۳۸۷). معماری، حضور، زبان و مکان، (سید علیرضا احمدیان، مترجم)، چاپ اول، انتشارات نیلوفر.